

Naar man har spurgt mig, hvorfor jeg ikke strax har standset Salget af Kreditbeviser, vil jeg bede de Herrer at tænke paa, at man ikke saaledes strax kan standse Salget. Deraf, navnlig naar man fra Begyndelsen af maa søge at tage sine Forholdsregler saaledes, at man faar dem solgte indenfor en rimelig Tid, det vil sige, indenfor den Tid, da man skal bruge Pengene. Man maa udbyde dem, og man kan ikke trække sig tilbage fra de Tilbud, man allerede har gjort. Derfor har jeg ikke kunnet standse Salget strax, men derimod har jeg, saa tidligt jeg kunde, fremsat mine Forslag for Thinget, og om disse Forslag har man ikke yttret sig til Dato. Det Udvalg, der har behandlet Finantsagerne, har ikke udtalt sig derom, og jeg tror altsaa, det maa siges, at jeg har været fuldkommen i min gode Ret i den Henseende. Naar der er talt om, at det var urigtigt at benytte stiftet Gjæld som Reservecfond, maa jeg dertil bemærke, at det ingenlunde er urigtigt, saasnart Foranstaltningen er støttet paa en virkelig solid Basis. Saasnart der bagved en saadan Gjæld staar den fulde Værdi til at dække den med, er det en Fremgangsmaade, der følges i enhver finantsiel Forretning, og som kan være fuldkommen rigtig og forsvarelig. — Der er, som sagt, mange andre Omstændigheder, som kunde trænge til at modsiges; men jeg antager, at det ærede Thing er træt, og jeg skal ikke opholde det videre. Jeg vil altsaa kun lægge Dem paa Hjerte, at De ikke ved en Afstemning berøve vor Statskasse og vor Finantsbestyrelse en Hjælpetilde, som — det maa jeg paastaa — under let forudsættelige Tilfælde kunde blive af største Værdi for den.

Winther: Jeg vil kun i Anledning af en Udtalelse af den ærede Ordfører bemærke, at for det Første er jeg overbevist om, at der kan gives de forhøiende Kreditsbeviser et saadant Paatryk, at de kunne benyttes, om man ogsaa kommer til at fastsætte en lavere Rente eller en anden Indverlingstid; men det er forøvrigt ikke dette, jeg anser for det mest Praktiske. Det mest Praktiske er efter min Mening, at man sætter saadanne Betingelser for Tilladelsen til at udgive dem, at de enten

fler ikke kunne benyttes uden under ekstraordinære Omstændigheder og, saalænge de ikke udgives, ikke høve Rente, eller ogsaa, at der kun gives Tilladelse til at udgive endel af dem, naar det er fordelagtigere end at afhænde andre af de tilstedeværende Midler i Reservecfonden. Men der er endnu flere andre Maader, hvorpaa man kunde sætte Betingelserne for Tilbeholdelsen af disse tre Millioner, men som jeg nu ikke her skal komme ind paa, da dette Spørgsmaal jo kan komme til at ligge for ved en senere Leilighed. Jeg har kun villet paavise, at jeg havde en bestemt Tanke om, hvorledes man kunde komme til et gavnligt Resultat, naar man vedtog det Forslag, jeg har stillet. Jeg skal iøvrigt endnu blot tilføie en Bemærkning overfor den ærede Ordfører. Naar den ærede Ordfører sagde, at vi, efterat der havde fundet en Overveielse Sted af Finantsministeren og Finantsudvalget med Hensyn til, om det var nødvendigt at have dette Pengemiddel, kunde afgjøre det i denne Session, saa vil jeg spørge: Er der da noget Sted, hvor denne Overveielse mellem Finantsministeren og Finantsudvalget mere hensigtsmæssigt og naturligt kan finde Sted end netop ved den foreliggende Finantslov, hvor netop disse tre Millioner ere opførte som henlignede til Reservecfonden? Mig forekommer det at være det Simpleste og Naturligste, og naar det sker saaledes, vil Folkethinget faa sin Indflydelse paa Afgjørelsen af denne Sag, hvilket det ellers ikke vil faa.

Scavenius: Jeg skal dog tillade mig den Bemærkning overfor den høitærede Finantsminister, at det er ganske rigtig, at man heri Thinget tidt har udtalt, at det vilde være rigtigt at have en let realisabel Reservecfond, men ligesaa vist er det, at der samtidig med, at der fra forskellige Sider er fremkommet Uttringer om, at det vilde være hensigtsmæssigt at have en saadan realisabel Reservecfond nærmest bestaaende i Kreditbeviser, ogsaa derimod er fler bestemt Indsigelse. Den høitærede Minister var enig med mig i, at det var hensigtsmæssigt at opbevare disse Kreditbeviser til farefulde Tider, men jeg maa dog i saa Henseende bede det høie Thing